

SERVICIUL SILVIC AL ADMINISTRAȚIEI POLITICE A BUCOVINEI. INSPECTORUL DE PĂDURI

OVIDIU BĂȚĂ

Der Forstdienst der Bukowiner politischen Verwaltung. Der Forstinspektor

(Zusammenfassung)*

Aufgrund des Erlasses des k. u. k. Ministeriums für Landwirtschaft Nr. 7 279 vom 13. Januar 1871, veröffentlicht im k. u. k. Regierungsblatt Nr. 437 vom 20. Januar 1871, wurde in der Bukowina eine Stelle für einen Forstinspektor gegründet. Die Verantwortung und das Einflussgebiet des Forstinspektors waren in 21 Abschnitten dargestellt. Die Anstellung des Inspektors war infolge einer öffentlichen Prüfung und auf Vorschlag des Landespräsidenten und des Ministeriums für Landwirtschaft möglich. Die Grundaufgaben dieser Forstbehörde waren die Leitung und Kontrolle aller durch den Forstgesetz von 1852 festgestellten Waldarbeiten. Weiter musste der Forstinspektor den politisch-administrativen Behörden einen Bericht über die Lage der Bukowiner Wälder erstatten. Dem 2. Abschnitt gemäss musste der Forstinspektor die Beachtung der Forstgesetze überwachen, die Waldbesitzer über die Förderung des Forstwesens belehren, die Evidenz aller Vorschläge und Meinungen hinsichtlich der Waldbewirtschaftung halten und dem Landesausschuss zur Kenntnis bringen, welche Massnahmen für sein Tätigkeitsbereich nötig waren.

Schlüsselwörter und -ausdrücke: Bukowina, Wald, Forstschutz, politische Verwaltung, Forstinspektor, Forstkenntnisse, Waldpflege und -konsevirung.

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în Bucovina era în vigoare *Legea de păduri s. selbe*, promulgată prin *Patenta împărătească din 3 decembrie 1852*, lege elaborată în acord cu cele mai noi puncte de vedere ale economiei politice.

Autoritățile administrative întâmpinau greutăți în aplicarea *Legii de păduri* din 1852 din cauza lipsei unor organe tehnice speciale, situație în care se găseau mai toate provinciile Monarhiei. O parte considerabilă dintre normele legislative – mai ales cele prin care proprietarul de păduri era supus, în privința gestiunii, unui control din partea statului –, au rămas literă moartă. În timp, necesitatea angajării

* Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.

de organe forestiere politice a fost abordată cu multă seriozitate. În unele dintre provinciile Monarhiei au existat încercări de organizare în domeniul silvic înainte de 1871, an în care, în toate provinciile Monarhiei, au fost angajați inspectori silvici¹.

În baza Ordinului Ministerului c. c. de Agricultură, nr. 7 270, din 13 ianuarie 1871, s-a înființat în Bucovina un post de inspector silvic al Țării.

În conformitate cu Ordinul ministerial, *Publicația Guvernului Țării c. r.*, nr. 437, din 20 ianuarie 1871 – apărută în „Foaia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina”, anul 1871, bucata II, editată și trimisă în 28 ianuarie 1871 – anunța instituirea unui post de inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei – „spre executarea *Legii de păduri* precum și spre propășirea culturii de păduri, a cărui stare oficioasă și cerc de lucrare se conține în hotărârile următoare, a căror publicare se face aici” –, inspector „care avea asupra sa toate agendele politice privitoare la silvicultură”². Pentru președintele Țării semna consilierul guvernamental Iosif cavalier de Etmayer-Adelsburg.

Hotărârea asupra „stării oficioase și a sferei de lucru a inspectorului de păduri” cuprindea 21 de articole.

Numirea inspectorului de păduri se făcea în urma unui concurs public și la propunerea președintelui Țării prin Ministerul de Agricultură.

În Statul de personal al Guvernului Țării, inspectorul de păduri era situat în clasa de rang VIII, cu un salariu anual de 1 200 de florini, salariu care se putea mări din cinci în cinci ani cu câte 100 de florini, dar să nu depășească suma de 1 800 de florini. Pentru deplasări în teren în interes de serviciu, inspectorul de păduri avea alocată suma de 800 de florini anual.

Atribuțiile majore ale acestui organ silvic erau îndrumarea și controlul tuturor lucrărilor impuse de *Legea de păduri* și informarea autorităților politico-administrative asupra stării pădurilor din Bucovina.

În esență, sfera de lucru a inspectorului de păduri se extindea, conform art. 2, asupra: supravegherii respectării și aplicării legilor de păduri; supravegherii stării pădurilor; îndemnării și instruirii proprietarilor de păduri în scopul propășirii în cultura forestieră; ținerii în evidență clară și a consemnării necesare dregătoriilor politice; propunerilor și părerilor în privința gospodăririi silvice; consilierii Guvernului Țării în privința măsurilor administrative necesare în teritoriul său de activitate.

Pentru a-și putea îndeplini rolul de organ consultativ al autorităților provinciale, inspectorul de păduri era obligat să viziteze odată pe an pădurile din Bucovina – activitatea inspectorului în teren („în feliuritele părți ale țării”) urma să se desfășoare „din primăvară până adânc în toamnă” –, să se informeze asupra

¹ Eugen Guzman, *Silvicultura și industria silvică*, în vol. *Geschichte der österreichischen Land- und Forstwirtschaft und ihrer Industrien 1848–1898. Supplementband. I. und II. Hälfte*, Wien, Commissionsverlag Moritz Perles. 1901, p. 106.

² *Ibidem*.

stării lor, să constate mersul lucrărilor de amenajare și să ia măsuri utile în vederea aplicării *Legii de păduri* în concordanță cu situația întâlnită în teren. Inspectorul putea face propuneri de sine stătătoare și motivate Căpităniei și Guvernului Țării în privința acelor măsuri care corespundeau situației locale pentru aplicarea legilor silvice, precum și pentru „asigurarea și înaintarea culturii de pădurit”.

Pe lângă cercetările regulate, inspectorului i se puteau impune, din partea Guvernului Țării, în orice timp, și cercetări în scopuri speciale.

În privința pădurilor de protecție, inspectorul silvic, împreună cu organele silvice și administrative locale – primari comunali, angajați ai Administrației financiare a statului, mari proprietari, alte persoane private –, trebuia să le identifice și să ordone aplicarea și respectarea regimului de protecție prevăzut în dispozițiile articolelor 6 și 7 din *Legea de păduri* sau să impună executarea împăduririlor necesare pe terenurile degradate sau amenințate a se degrada.

În ceea ce privea autorizațiile de despăduriri, acestea se acordau numai pe baza avizului dat de inspectorul silvic.

Sarcina obligatorie a inspectorului era aceea de a îndemna, povățui, sprijini și instrui pe proprietarii de păduri asupra modalităților practice de aplicare a măsurilor silvice pentru a asigura și ameliora culturile forestiere, mai ales în pădurile comune și ale comunelor.

Scopul activității inspectorului de păduri era, în special, acela de a instaura o gospodărire silvică ordonată, întemeiată pe continuitate, pe studii de amenajamente și pe lucrări tehnice care să asigure o bună îngrijire și conservare a pădurii. În această privință, inspectorul avea atribuția de a controla dacă proprietarii de păduri dispun de personal de specialitate suficient și competent spre a supraveghea executarea tehnică a lucrărilor în pădurile comunale și particulare.

Prin „o înrăurință prudentă”, inspectorul avea datoria de a observa și a influența în bine mersul lucrărilor de regulare și răscumpărare a servituțiilor în spirit de dreptate și echitate socială, în conformitate cu dispozițiile din *Patenta împărătească din 5 iulie 1853*³.

Inspectorului de păduri îi revenea și datoria de a promova și răspândi cunoștințele silvice și de a verifica, prin examene publice, gradul de specializare în domeniu a personalului silvic.

În atribuțiile inspectorului era și ținerea unei evidențe statistice regulate a pădurilor de toate categoriile, prestarea de asistență tehnică în gospodărirea și administrarea pădurilor bucovinene, înființarea mapelor/hărților de păduri din diferite zone.

Pentru a-și îndeplini toate aceste îndatoriri, inspectorul de păduri era în legătură nemijlocită – verbal sau în scris, sub semnătură și sigiliu propriu –, cu toate dregătoriile, primăriile și cu alte organe publice, cu societățile de agricultură,

³ Dată pentru toate țările Imperiului, *Patenta împărătească* – publicată în limba germană în „Foaia legilor imperiale”, bucata XLII, nr. 130, emisă la 14 iulie 1853 și în limba română în „Foaia Guvernului Țării pentru Ducatul Bucovina”, bucata XII, partea I, emisă și trimisă în 29 mai 1854 – stabilea „dispozițiile despre regularea și răscumpărarea drenturilor de a tăia lemne, de a naste în nădure și a se bucura de alte produse selvane, |

cu proprietarii de păduri cărora le adresa întrebări, le cerea rapoarte și le aducea la cunoștință constatările făcute și propunerile sale.

În timpul deplasărilor sale oficiale, inspectorul nu avea împuternicirea să dea porunci, să facă opriri sau să ia decizii, acestea rămânând în competența dregătorilor. Numai în cazul în care constata o situație deosebită, situație care necesita o dispoziție imediată luată la fața locului, era îndreptățit inspectorul să ia măsurile amintite mai sus, dar trebuia să raporteze și să motiveze despre aceasta dregătoriei competente.

În fiecare an, inspectorul de păduri trebuia să înainteze Guvernului Țării un raport detaliat asupra stării pădurilor, asupra măsurilor administrative ce trebuiau luate, asupra activității sale. Raportul era comunicat Ministerului de Agricultură și Comitetului Țării și publicat în întregul său – „cu deplinătate cât mai acurată” –, prin țară.

După anul 1876, numărul personalului de control și supraveghere a activităților silvice a crescut. Dacă în 1871 era un inspector silvic al Țării, în anul 1875 lui i s-a mai adăugat un comisar silvic, un silvicultor ajutor și doi brigadieri.

În anul 1880, numărul brigadierilor silvici a crescut la cinci, iar în anul 1884 inspectorul silvic era ajutat de doi comisari de inspecție, doi ajutoari de inspecție și cinci brigadieri silvici.

În anii 1897 și 1898, numărul brigadierilor silvici a crescut la șapte, ulterior fiind înființat și un post de practicant. S-a schimbat și titlul ajutoarilor silvici de inspecție în cel de „comisari silvici de inspecție clasa II”, iar comisarii silvici au devenit „comisari silvici clasa I”⁴.

Temporar, între anii 1884 și 1892, au fost angajați ca și comisari de inspecție și unii administratori silvici și domeniiali, agenți din corpul Administrației pădurilor statului și ai Fondului Religionar⁵.

Inspectorul silvic și cei trei silvicultori tehnici aparțineau Statului general al funcționarilor politici de silvicultură. În rangul funcționarilor statului, inspectorul silvic făcea parte din clasa VI, VII sau VIII, silvicultorii tehnici atașați lui, din clasa VIII, IX sau X.

Acestor agenți silvici le-a fost încredințată inspecția celor trei circumscripții politice care își aveau reședințele la Storojineț, Câmpulung Moldovenesc și Vijnița; în anul 1900, s-a mai înființat un post de comisar silvic de inspecție, cu sediul la Rădăuți⁶.

Suprafețele supuse regimului silvic și încredințate acestor agenți însumau 85 000 ha (Storojineț), 286 600 ha (Câmpulung) și 76 000 ha (Vijnița)⁷, adică un total de 447 600 ha, suprafață conformă cu revizuirea din 1898⁸.

⁴ Eugen Guzman, *op. cit.*, p. 106.

⁵ *Ibidem*, p. 107.

⁶ *Ibidem*.

⁷ *Ibidem*.

⁸ Radu Ichim, *Istoria pădurilor și silviculturii din Bucovina*, București, Editura Ceres, 1988,

Prin instrucțiunile emise în 1873 și 1895, serviciul acestor organe politice de inspecție silvică a fost reglementat din toate punctele de vedere, astfel încât agenții silvici să-și poată îndeplini misiunea lor cu seriozitate.

Publicăm, în acest tom al periodicului „Analele Bucovinei”, *Hotărârea Guvernului Țării c. r.*, nr. 437, din 20 ianuarie 1871, privitoare la numirea unui inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei, după textul în limba română din „Foia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina”, anul 1871, bucata II, editată și trimisă în 28 ianuarie 1871, urmărind să introducem în circuitul științific un document care prezintă importanță pentru cunoașterea evoluției legislației silvice și a gospodăririi pădurilor din Bucovina sub stăpânirea austriacă.

În pregătirea pentru tipar a textului am respectat normele ortografice și de punctuație stabilite de Academia Română. Am păstrat, cât mai mult cu putință, regionalismele și formele fonetice regionale specifice graiului bucovinean.

Intervențiile noastre în text și asupra aparatului critic, acolo unde acestea s-au impus, sunt marcate prin paranteze pătrate. Explicarea științifică a regionalismelor din graiul bucovinean se face de către noi, după lucrările lexicografice actuale de referință.

„Foia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina”,
anul 1871, bucata II
Edat și trimis în 28 ianuarie 1871

2

Publicare a Guvernului Țării c. r. din 20 ianuarie 1871, Nr. 437,
privitoare la numirea unui inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei.

Conform emisului Ministerului c. r. de Agricultură din 13 ianuarie 1871, Nr. 7 270, se va numi pentru Ducatul Bucovinei un inspector de păduri spre executarea *Legii de păduri* precum și spre propășirea culturii de păduri, a cărui stare oficioasă și cerc de lucrare se conține în hotărârile următoare, a căror publicare se face aici.

Pentru președintele c. r. al Țării:
c. r. Consilier guvernial:
Iosif cavalier de Ettmayer-Adelsburg

Hotărâri

asupra stării oficioase și sferei de lucrare a inspectorului de păduri,
care se va numi pentru Ducatul Bucovinei

§ 1

Inspectorul c. r. de păduri care se va numi pentru Ducatul Bucovinei se hotărăște pentru Statul Guvernului c. r. din Cernăuți și se însiră în clasa a opta de dietă.

Acesta are un salariu anual de 1 200 de florini care se va mări din cinci în cinci ani cu câte una sută de florini, însă să nu întrecă suma de 1 800 de florini, și un salariu anual pentru călătorii de 800 de florini.

Numirea sa se face pe temeiul unei escrieri de concurs public și pe propunerea președintelui de Țară prin Ministerul de Agricultură.

§ 2

Sfera de lucrare a inspectorului de păduri are, în cele ființiale [în esență], să se extindă asupra privegherii executării legilor de păduri în toate părțile sale, asupra privegherii stării pădurilor, asupra înpenenirii⁹ și instruirii [instruirii] spre scopul propășirii în cultura pădurăritului, asupra ținerii în evidență a privirii și consemnării trebuincioase dregătoriilor politice, asupra propunerilor și părerilor în privința pădurăritului și, în urmă, asupra consiliului ajutător care are să-l dea Guvernului Țării în privința tehnicii pădurăriale după întinsul mandatelor lui.

§ 3

Timpul din primăvară până adânc în toamnă are să-l întrebuințeze acesta, de regulă, pentru călătorii și petrecere în feluritele părți ale țării cu scopul de a priveghea nemijlocit starea pădurilor. Aceste cercetări regulate și petreceri în părțile singurite¹⁰ a[le] țării sunt de a se întocmi astfel ca să se restaureze treptișiu [treptat] întocmirile pădurăriale după măsura instrucțiunii acesteia în ținuturile singurite și mai departe, încât este aceasta de cerut, să se privegheze prin cercetări următoare să se îndeplinească și să se îndrepte. Planul de cercetare este de a se propune în lucrul lui principal Guvernului spre aprobare și este acestuia de raportat fiecare cercetare, întâmplare ființială și rezultat. Timpul sosirii în ținuturile singurite este de a se face cunoscut, de regulă, înainte Căpitaniei districtuale și prin aceasta comunelor și proprietarilor mai mari de păduri.

Afară de aceste cercetări regulate, se pot impune inspectorului de păduri, în orice timp, încă și cercetări anumite pentru scopuri speciale din partea Guvernului Țării. Aceste cercetări are să le facă inspectorul de păduri din adaosul sus-numit pentru călătorii, fără altă pretensiune [pretenție, solicitare] de desdaunare.

§ 4

Pentru călătoriile comisionale în afaceri de partide private, inspectorul de păduri are dreptul de a face pretensiuni la dietele și spezele de călătorii sistemizate [organizate] și contribuite din partea partidelor. Însă întrebuințarea în atari comisiuni ținutale să se aducă în legătură, încât este aceasta cu puțință fără de primejduirea unui interes privat sau public, cu cercetările comune. (§ 3.)

⁹ [În text, termenul „înpentenire” credem că are sensul verbului *a (se) împământeni*, intrans. 1) a se stabili, integrându-se în viața localnicilor; a prinde rădăcini. 2) fig. (despre obiceiuri, idei, legi etc.) a intra adânc în uz; a deveni obișnuit; a se înrădăcina].

¹⁰ [Singular

Astfel de cercetări ale inspectorului de păduri sunt încă de a se împărți așa ca prin aceasta să nu se stingherească întrebuițarea sa pentru alte datorinți [îndatoriri] ale serviciului.

§ 5

Inspectorului de păduri îi stă în putere de a face propuneri de sine stătătoare și motivate atât Căpităniei cât și Guvernului Țării în privința acelor măsuri care corespund împrejurărilor locale spre executarea legilor de pădurărit precum și spre asigurarea și înaintarea culturii de pădurărit și sunt supuse înrâurinței¹¹ amintite dregătoriilor politice, direct sau indirect.

§ 6

Inspectarea lucrărilor pe la căpităniile districtuale în afaceri pădurăriale se va face de inspectorul pădurilor după măsura demândelor¹² primite îndeosebi din partea Guvernului Țării.

§ 7

Prin atragerea și ajutorarea puterilor locale, mai ales a antistilor comunali, apoi a persoanelor de servicii a erariului¹³ aflătoare în țară, a proprietarilor mari, a comunelor și altor persoane private, să se afle acele părți de păduri pentru care să se prescrie – din cauza poziției lor pe un pământ ușor, pe râpe poncișe¹⁴ sau ape periculoase sau la marginile cele mai de sus a creșterii de lemn, precum și spre asigurarea în contra influenței stricăcioase a naturii, mai ales a lavinelor¹⁵, a rumperilor de stânci sau de pământ și a năruirilor, ape mari și altele de asemenea –, o tratare anumită și specială de pădurărie în §§ 6 și 7 ale *Legii de pădurărit* sau să se orânduiască o tratare specială de pădurărit, conform § 19.

În același mod și prin astfel de cercetări locale, să se afle acele părți de păduri în care s-au întâmplat devastări de păduri (§ 4 al *Legii de pădure*) precum și acelea în care are să se afle, după §§ 2 și 3 ale *Legii de pădure*, cultură nouă unde se poate da încuviințarea politică spre schimbarea culturii scoposite¹⁶ sau îndeplinite.

În privința culturii noi ce are să afle loc sunt de a se considera mijloacele prin care se poate aceasta executa într-un mod amăsurat¹⁷.

¹¹ [Înrâurire, înrâuriri, s. f., influență, putere, autoritate].

¹² [Demândă -d, -dt, vb., a porunci, a ordona. Este format pe baza fr. *demandeur*, it. *dimandar*. Aici cu sensul de poruncă, ordin].

¹³ [Erariu, s. n., Administrația financiară a statului, visterie, în organizarea administrativă a Imperiului Austro-Ungar].

¹⁴ [Ponciș, -i, poncișă, -e, (pop.) despre forme de relief, foarte înclinat, abrupt, pieziș].

¹⁵ [Lavină, -e, s. f., masă mare de zăpadă care se desprinde din munți și se prăbușește la vale; avalanșă. Din germ. *Lawine*, it. *lavina*].

¹⁶ [Scoposit, -ți, scoposită, -e, adj., (reg.) proiectat, plănuit].

¹⁷ [Amăsurat, adj., (germanism) după măsură, adecvat, conform, corespunzător, potrivit, recomandat. Mo

§ 8

Totodată cu mijlocirea obiectelor însemnate în § 7, să se hotărască pentru obiectele singuratic pe calea tratării în fața părților pe baza unei învoielii sau, unde aceasta nu poate afla loc, pe baza unei decizii politice propusă de inspectorul de păduri la instanța convenită, tratarea anumită sau specială a pădurilor referitiv curățirea, și să se încredințeze organe speciale întrebunțându-se cât mai mult puterile locale (antisti¹⁸ comunali, pădurari respicienți¹⁹ de pădure) ș. m. d. cu privegherea executării încât poate sta aceasta în legătură cu alte dătorinți a chemării lor și poate afla loc cu consensul cerut stăpânilor referitivi sau al organelor prepuse.

Încât privegherea nu cere științi [cunoștințe] tehnice pădurăriale speciale, se poate încredința aceasta cu înstruare [instruire] corespunzătoare și cu mărginirile [limitările] sus-amintite și altor organe ale privegherii publice: jandarmilor, priveghetorilor de șosele și alora. După propunerea inspectorului de păduri, se pot încredința cu mijlocirea de atari obiecte de păduri și cu propuneri mai departe și alte organe de pădure.

§ 9

Inspectorul de păduri este îndatorit²⁰ de a îndemna și de cu îndemnarea a sprijini puternic toate acele măsuri care țin de competența antistilor comunali, a reuniunilor de agricultură, a administrărilor silvane sau a proprietarilor de păduri însuși și care se arată de trebuință și de dorit inspectorului de păduri față cu observările sale în decursul călătoriei spre asigurarea și înaintarea culturii silvane, mai ales în pădurile comune și ale comunelor. Lucrul de căpetenie constă aici în o înrăurire încurajatoare, mișcătoare și învățătorială asupra lucrării proprii a părților, pentru care au să dea direpciune privegherea personală precum și puterea proprie în cercările și întrebunțarea a tuturor motivelor.

Asupra executării atarelor măsuri are inspectorul de păduri de a cere, din timp în timp, raportări de la persoanele părțitoare sau de la persoanele anume numite de dânsul și de a îndemna pe lângă relația gurală [verbală] cu ocazia cercetărilor, încât se poate accepta [aștepta] un rezultat și scrisual [în scris].

§ 10

Inspectorul pădurilor are la cercetările sale mai ales de a înrăuri într-acolo ca să se câștige spre executarea măsurilor cumpenitoare silvane în păduri comunale sau private, pentru introducerea unei economii regulate și stătătoare, pentru stabilirea de planuri economiale, pentru executarea tăieturilor extinse de lemn spre producerea de lemn în păduri comunale, pentru cultura nouă și statoriri de

¹⁸ [Antist, s. m., primar].

¹⁹ [Respicient, s. m., supraveghetor].

²⁰ [Îndato

lanuri de crușat și îngrădiri, de drumuri de păduri, poiene de plantage [plantare] de copaci, pentru obținerea de semințuri și pentru cumpărarea și vinderea de semințuri și plante și tot așa pentru păzirea pădurilor personalul trebuincios pentru economia și paza pădurărială. Spre acest scop are el să lucreze, cât se poate, întru acolo ca astfel de persoane nedependente să se tocmească prin comune și proprietarii de păduri să câștige spre aceasta persoane potrivite, să mijlocească la învoielii sau să le îndemne.

§ 11

Inspectorul pădurilor este încă îndatorit de a păzi referințele de curățire și regularea urmată prin operăciunea desdaunării pământului, rezultatele ei, împiedicările care s-ar naște și adaosurile trebuincioase spre restituirea referințelor libere de proprietate și a proprietăților economice bine organizate. Mai ales este trebuință de a-și aținti privirea atât la mijlocirea de împăcare spre desdaunarea servitutelor regulate, la îndrumarea atarelor împăcări prin o înrâurință prudentă atât asupra celor îndreptățiți cât și asupra celor îndatoriți, la îndemnarea spre a schimba pământul și la învoirea sau restituirea complexelor de păduri bine arondate, economice și bine situate, la facerea planurilor de economie în pădurile înrolate. (§ 9 al *Legii de pădure*).

§ 12

În asemenea mod trebuie de purtat multă grijă de pădurile comunelor și ale comunităților, atât spre orânduiala proprietăților precum și spre reînființarea unei administrări regulate și a unei economii durabile și cât se poate lucrative, precum și spre înființarea serviciului trebuincios pentru păzirea pădurilor.

Ce se atinge de pădurile mai mici, inspectorul de păduri va înrâuri asupra formării de societăți pentru scopuri felurite ce au să se ajungă pe calea asociațiilor.

§ 13

Inspectorul de păduri trebuie să aibă știință de depozitele pentru adusul lemnelor aflate în ținuturile singurite, el va înrâuri, prin proprietarii de păduri, asupra îndreptării acestora, asupra evitării primejdiilor produse prin acestea, asupra înființării pentru adusul lemnelor a depozitelor regulate și durabile care înlesnesc întrebuințarea durabilă a pădurii, fie prin mijlocirea banilor publici îngăduiți [destinați] spre aceasta sau pe calea de asociație, și de-a ajuta mai ales comunele și asociațiile spre înființarea institutelor de astfel de mari.

§ 14

Inspectorul de păduri este îndatorit de a înrâuri asupra înaintării învățământului de pădurărit precum și asupra răspândirii științelor forestiere în țară în tot modul amăsurat. Totodată, este el îndatorit de a fi de față la examenele forestiere de s

§ 15

Inspectorul de păduri este îndatorit de a refera [a se raporta] asupra bucăților care se țin de agendele forestiere, asupra propunerilor, deciziilor ș. a. care se dau din partea Guvernului Țării.

În iudecătură [judecata] asupra stricăciunilor de păduri se poate cere de la dânsul, în cazuri cumpănitoare [serioase], părerea sa; tot așa trebuie să i se comunice spre știință deciziile făcute de Guvernul Țării, referitiv de instanțele mai înalte.

§ 16

De competența inspectorului de păduri ține și conlucrarea lui la înființarea unei statistici forestiere, mai ales la reînființarea și la ținerea în evidență a unui prospect statistic asupra pădurilor statului, a comunelor, a comunităților și a persoanelor private în țară; asupra îngreuerii și economisirii lor, după puțință și a capitalului de lemn și a aducerii de folos, a schimbărilor anuale prin arondări și a plantagelor [plantării] noii așezări forestiere (§ 2 al *Legii de păduri*), mai departe asupra lanurilor de păduri anual tăiate și asupra mulțimei [cantității] de lemn câștigate, asupra depozitului de lemn atât în târgurile mai mari cât și în alte țări, cu privire la feluritele mijloace de transport, asupra întrebuițării lemnului cu privire la feluritele moduri de întrebuițare, în scurt asupra tuturor momentelor și stării pădurii atât pentru sine, cât și în privința celorlalte ramuri a[le] culturii pământului; în asemenea mod și cauza spre înființarea mapelor [hărților] de păduri din feluritele ținuturi.

§ 17

Inspectorul de păduri are mai ales să lucreze într-acolo ca să se facă consemnări acurate²¹ asupra tratării anumite a pădurilor subordonate conform §§ 6 și 7 ale *Legii forestiere*, asupra închiderii pădurilor conform § 19 al *Legii forestiere*, precum și asupra cultivării de desnou [din nou] a pădurilor conform §§ 2 și 3 ale *Legii de pădurărit* la fiecare căpitănie după formulele făcute asupra acestora și ca să se țină în evidență curgățivă [fluentă, cursivă, clară]; tot așa are el de a priveghea și executarea orânduiriilor politice referitoare [referitoare].

§ 18

Inspectorul de păduri este îndreptățit, în scopul oficiului său, de a intra în tratare nemijlocită cu toate dregătoriile, antiștiile [primăriile] și cu alte organe publice, cu societățile de agricultură precum și cu proprietarii de păduri și slujitorii lor în țară și anume gural sau scrisul cu purtarea unui sigiliu propriu, de a face întrebări, de a cere rapoarte ș. a., de a împărtăși observări făcute și propuneri; tot

²¹ [*Acurat, -ti, acurată, -e, adj., (inv.)* lucrat cu îngrijire, îngrijit, exact, precis, corect. Din germ. *akkurat*, it

așa sunt obligate toate dregătoriile de a-i da după putință sau de a-i procura cele cerute și de a merge mână în mână cu dânsul îndecomun în lucrăritivitatea²² sa.

Asupra cercetărilor de păduri care au să se facă, sunt de înștiințat proprietarii de păduri sau personalul lor de serviciu, la păduri mai mici însă mai înainte antistiile, și sunt de invitat ca să ia parte la acestea.

În privința corespondenței inspectorului de păduri cu dregătorii și persoane private, Guvernul are, în tot timpul, dreptul de a le vedea. Tot așa sunt de a-i propune acestuia protocoalele referitive spre cunoștință în decursul de timpuri care se vor defige²³ de dânsul.

Inspectorul de păduri nu-i îndreptățit de a ela[n]sa²⁴ porunci, de a face opriri sau decizii nici la călătorii oficioase, nici afară de acestea, aceasta rămâne la competența dregătoriiilor referiție și lui îi este rezervată, în privința celor sus-numite, numai propunerea normată, după îndemnarea și înrăurința. Numai atunci, dacă o împrejurare de o urgență deosebită recere o dispoziție momentană la fața locului, să fie inspectorul de păduri îndreptățit spre aceasta; trebuie însă să raporteze despre aceasta către dregătoria competentă și să dovedească totodată și urgența.

§ 19

Inspectorul de păduri va raporta Guvernului Țării, în fiecare an, detaliat asupra stării pădurilor țării, asupra măsurilor administrative mai cumpenitoare [raționale], în privința acestora mai ales asupra lucrăritivității sale atât la Guvernul Țării cât și în ținuturile singulare, raport care va fi comunicat Ministerului de Agricultură precum și Comitetului Țării, în copie, și va fi publicat cu deplinătate cât mai acurată prin țară.

§ 20

În privința scrisorilor, refuelelor [socotelilor] și desemnelor [însemnelor] trebuincioase pentru scopurile dregătoriei sale, să se îndrepte acesta la puterile ajutoriale ale Guvernului Țării (inclusiv ale Despărțământului de comput și de zidire) încât se pot face atare lucrări după firea lor de aceste.

La călătoriile oficiale, acesta este îndreptățit de a se folosi spre aceste scopuri și de puterile ajutoriale ale căpitănatelor ținutale, iar în cazuri urgente și [de] puterile ajutoriale ale comunelor.

Asupra primirii trebuincioase pe un timp anumit a lucrătorilor ajutoriali spre scopuri anumite, precum spre mapare [cartare], măsurare ș. a., precum și asupra modului de procurare și de desdaunare decide, pe propunerea inspectorului de păduri, Guvernul Țării.

²² [Lucrativitate, (rar) lucrativități, s. f., (rar) activitate aducătoare de câștig].

²³ [Defige. defigere. vb. (inv. : tr.) a fixa a determina a stabili. Din lat. defigere].

²⁴ [Elansa

§ 21

Spre acoperirea cheltuielilor dregătoriale și de rejii [regii], a recuzitelor dregătoriale, a încălzitului, luminatului, a speselor de tipar și de hârtie și altele care nu țin de sfera oficiului inspectorului de păduri, se va asemna [cere, solicita] Guvernului Țării o dotaciune²⁵ amăsurată din mijloacele statului.

Toate cheltuielile se vor calcula după normele prefipte²⁶ pentru etatul Ministerului de Agricultură.

²⁵ [*Dotație, dotații*, s. f., acțiunea de a dota; înzestrare; mijloace puse la dispoziția unei persoane, unui așezământ. Din fr. *dotation*, lat. *dotatio*, -onis].

²⁶ [*Prefiș*